Р Е Ш Е Н И Е
№ 2469

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева
Галин Несторов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5892** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 29.04.2013 г., постановено по НАХД № 3860/2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3–ти състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № F. от 07.02.2013 г., издадено от директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] на основание чл. 179 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5, във връзка с чл. 125, ал. 1 ЗДДС.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от [фирма], чрез адв. Т., с която излага съображения за неправилност на първоинстанционното решение. Иска неговата отмяна, а с него и отмяна на издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба моли жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна, а решението да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е ПРОЦЕДУАЛНО ДОПУСТИМА, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.
Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Административен съд - С.-град, V - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.
Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.
Във връзка с доводите, изложени в касационната жалба настоящият съдебен състав намира, че в случая е спазен срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. АУАН е съставен на 15.11.2012 г., т.е три месеца от откриване на нарушителя, който факт е обективиран в протокол № 1256207/03.10.2012 г. Спазени са срокът за издаване на наказателното постановление на основание чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност.
В настоящия случай безспорно е установено, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 125, ал. 5, във връзка с чл. 125, ал. 1 ЗДДС.
Санкционната норма на чл. 179 от ЗДДС /в релевантната редакция/ предвижда, че регистрирано по този закон лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124, декларацията по чл. 157, ал. 2 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лева. Срокът за подаване на справката-декларация е 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят /чл. 125, ал. 3 от ЗДДС/, т.е. в настоящия случай за периода от 01.09.2010 г. до 30.09.2010 г. срокът за деклариране е 14.10.2010 г.
С оглед разпоредбата на чл. 132, ал. 3 от ЗДДС, съгласно която датата на регистрацията в случаите по ал. 1 е датата на вписване на обстоятелството по чл. 10 в Търговския регистър, която в конкретния случай е датата на вписване на непаричната вноска – 21.01.2009 г., дружеството е следвало да изпълни задълженията си по чл. 125, ал. 5, във връзка с ал. 1 от ЗДДС за подаване на справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС, относно всеки данъчен период до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Следователно, неизпълнението на задължението, т.е. извършване на нарушението е от 15.10.2010 г., деня следващ този, в който изтича срокът за изпълнение, и се изразява в бездействие от страна на [фирма].

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл. 348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК. Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.04.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 3-ти състав по НАХД № 3860/2013 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № F. от 07.02.2013 г., издадено от директора на офис „В.” на ТД на НАП – С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.